

V. NOVES DADES SOBRE EL CONEIXEMENT I L'ÚS DEL CATALÀ

| | |
|---|------------|
| 1. Enquesta d'usos lingüístics de la població 2008. Explotació | 237 |
| 1.1. Coneixement de llengües a Catalunya | 237 |
| 1.2. Les llengües a Catalunya | 240 |
| 1.3. La transmissió lingüística intergeneracional | 242 |
| 1.4. Els usos lingüístics de la població | 244 |
| 1.5. Els grups segons els usos lingüístics | 246 |
| 1.6. Les actituds i les representacions lingüístiques | 247 |
| 2. Estudi d'opinió pública sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya 2010..... | 248 |

V. NOVES DADES SOBRE EL CONEIXEMENT I L'ÚS DEL CATALÀ

1. Enquesta d'usos lingüístics de la població 2008. Explotació

L'any 2010 s'ha treballat en l'explotació de l'*Enquesta sobre els usos lingüístics de la població a Catalunya 2008 (EULP08)*, coordinada per la Direcció General de Política Lingüística.

L'objectiu de l'anàlisi de les dades de l'EULP08 és plantejar i respondre les principals preguntes que es fan les institucions i la societat en matèria de planificació lingüística sobre la població adulta. La recerca és un treball de sociolingüística aplicada realitzat per un equip de treball interdisciplinari que integra diversos enfocaments i disciplines (sociologia, sociolingüística i planificació lingüística). Ateses les necessitats actuals en matèria de planificació lingüística, s'ha plantejat una anàlisi que doni compte d'un enfocament global de la situació lingüística a Catalunya i de la seva evolució, però també que permeti orientar d'una manera pràctica les polítiques lingüístiques i que contribueixi a la planificació d'actuacions més eficaces. La recerca completa ha estat pensada en dues fases:

El volum I, *Coneixements, usos, transmissió i actituds lingüístics*, tracta els resultats globals de 2008 de forma descriptiva i amb una mirada sociolingüística:

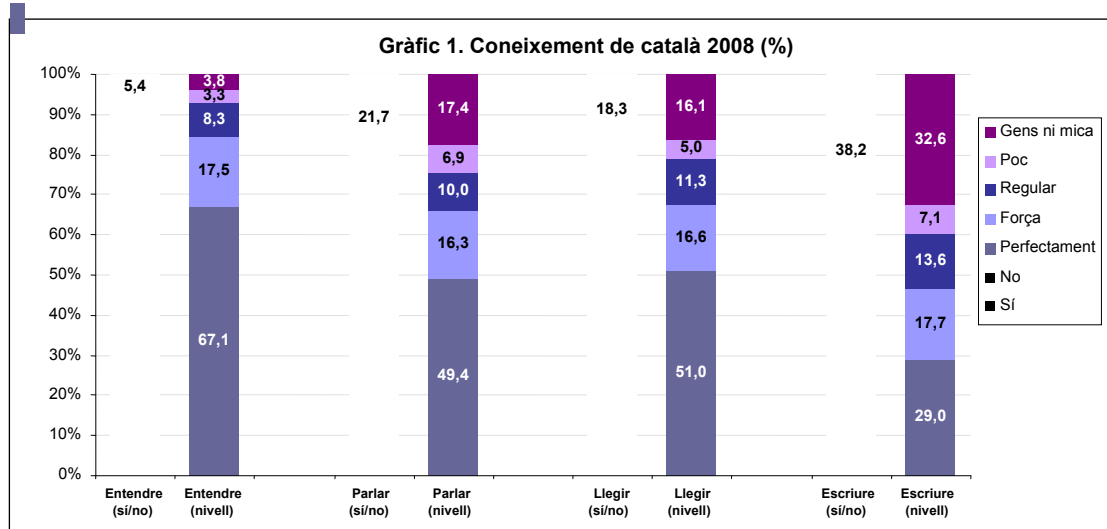
- Metodologia de l'operació estadística
- Els coneixements lingüístics
- Les llengües a Catalunya
- La transmissió lingüística intergeneracional
- Les llengües en els usos interpersonals i en el consum mediàtic i cultural
- Els grups segons els usos lingüístics
- Les actituds i les representacions lingüístiques
- La mesura del coneixement de les llengües i els usos lingüístics dins l'estadística oficial.

El volum II, *Factors clau dels usos lingüístics*, suposa un segon pas en l'anàlisi dels resultats de l'EULP08. Aquest té una mirada més aplicada i tracta especialment els col·lectius i variables que són fonamentals per treballar en planificació lingüística. També inclou la comparativa general dels resultats 2003 – 2008, per tal de disposar d'una primera visió longitudinal dels usos lingüístics a Catalunya:

- Llengua i edat
- Llengua, ocupació i professió
- Llengua i posició de classe
- Llengua i nascuts a l'estranger
- Llengua i territori
- L'aprenentatge de català dels adults a Catalunya
- Anàlisi comparativa 2003-2008.

1.1. Coneixement de llengües a Catalunya

En primer lloc, la gran majoria dels ciutadans de Catalunya de 15 anys i més (95 %) afirma que entén el català. Tanmateix, aquest bon nivell es redueix al 67 % quan es tracta d'entendre'l perfectament o bé al 85 % si sumem els que l'entenen perfectament i els que l'entenen força. Així, més del 15 % de la ciutadania té alguna dificultat per entendre el català. Quant a l'habilitat de parlar, el 78 % dels catalans afirma que sap parlar el català, però de nou el nivell més alt de coneixement redueix aquesta xifra al 49 % que el sabria parlar perfectament, o bé al 65 % que el sabria parlar perfectament o amb força correcció. Per tant, el 34 % de la població tindria alguna dificultat per parlar català.

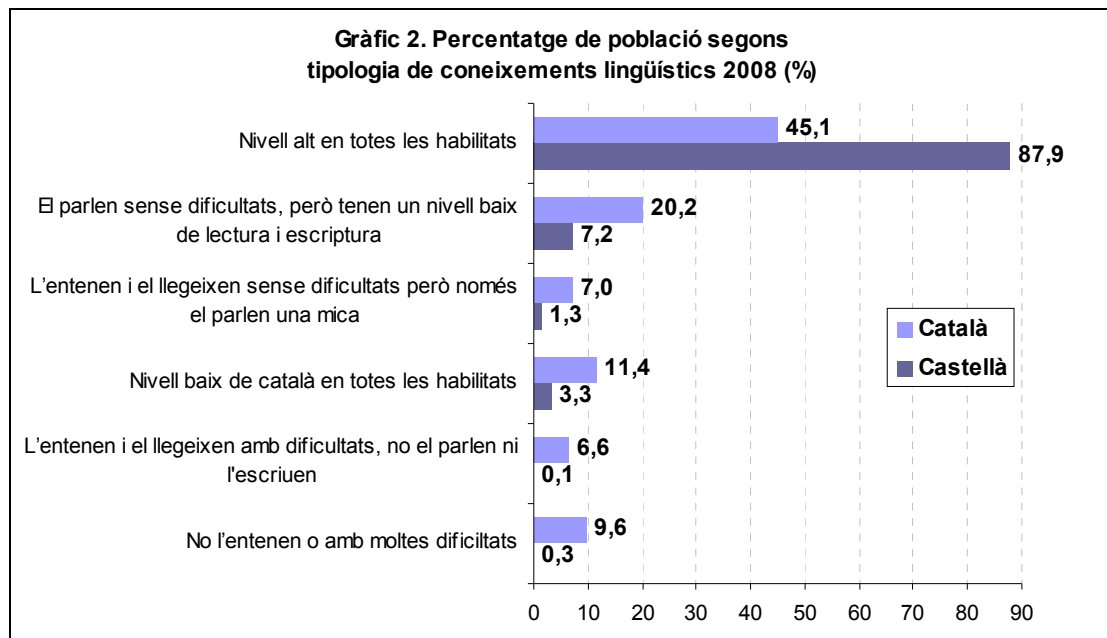


Observacions: variables sí/no: resposta directa.

Variable nivell: variable construïda entre sí/no i escala 0-10

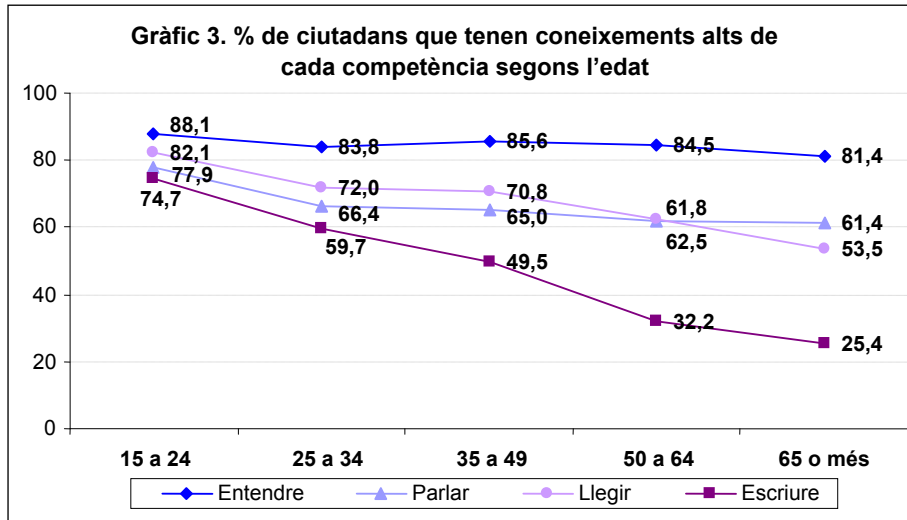
(Gens ni mica = 0 -2, Poc = 3 - 4, Regular = 5 - 6, Força = 7 - 8, Perfectament = 9 - 10).

La llengua més coneguda a Catalunya és el castellà. El 88 % de la població (5.400.000 habitants de 15 anys i més) declara tenir un nivell alt de coneixements de castellà en totes les habilitats (entendre, parlar, llegir i escriure). Així doncs, tot i que la majoria de catalans afirma tenir coneixements de català en totes les habilitats (entendre, parlar, llegir i escriure), aquests no arriben als coneixements gairebé totals de castellà. El percentatge de població que té un nivell alt en totes les habilitats és el 45 % (2.772.000 habitants de 15 anys i més), i un significatiu 20% el sap parlar i llegir però té mancances en l'escriptura principalment. A més, els coneixements declarats de català es redueixen entre 10 i 15 punts quan es tracta d'entendre, parlar, llegir i escriure amb perfecció o força correcció.



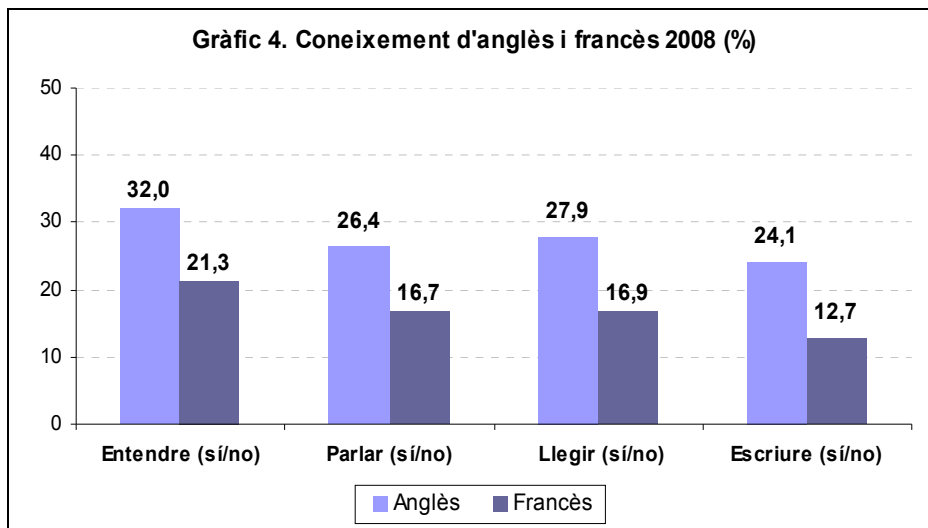
El lloc de naixement i l'origen geogràfic familiar són dos dels factors que més condicionen el nivell de coneixement de català en totes les habilitats. Aquest fet es tradueix en les diferències que s'observen en els coneixements de català entre els joves, amb més coneixements, i els adults i les persones grans, amb menys coneixements, ja que les principals causes de les diferències generacionals són el lloc de naixement i el període en què es van escolaritzar a Catalunya.

Els més joves, de 15 a 24 anys, són els que tenen un coneixement més alt de català en totes les habilitats. Aquests joves són la primera generació plenament escolaritzada en català. Entre la població de 25 a 34 anys hi ha una disminució notable de coneixements perquè una part important són ciutadans arribats de l'estranger, no escolaritzats a Catalunya o escolaritzats en una part mínima del procés educatiu.



Coneixements alts: el coneixen perfectament o força correctament

Quant al coneixement de l'anglès i el francès a Catalunya, un de cada quatre ciutadans de 15 anys i més declara tenir coneixements per parlar l'anglès (26 %) i un de cada sis del francès (17 %). Aquestes proporcions disminueixen quan es tracta de coneixements en totes les habilitats (22 % i 12 %).



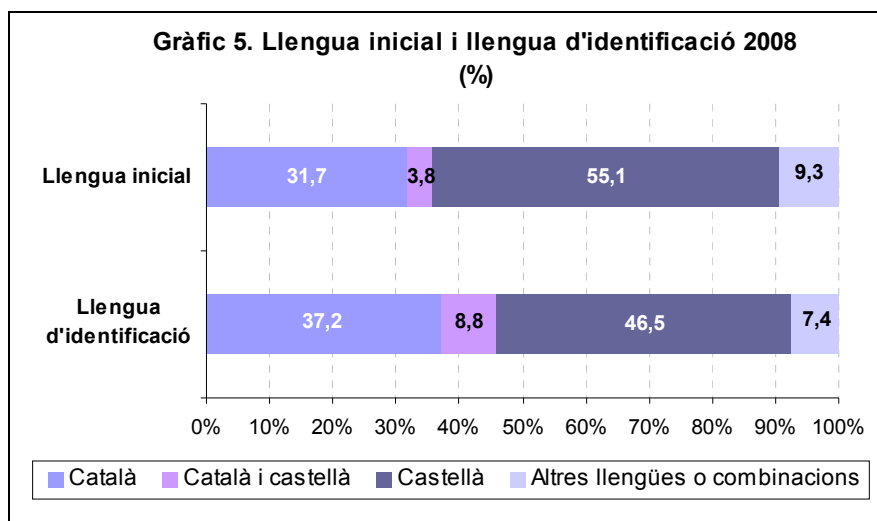
A banda del català, castellà, anglès i francès, l'11 % de la població de 15 anys i més afirma que pot parlar de manera fluïda alguna altra llengua. Cal destacar la gran diversitat de llengües mencionades, més de 45, entre les quals les més freqüents són l'àrab (2 %), l'italià (2 %) i l'alemany (1 %).

Pel que fa a l'Aran, la majoria de població adulta declara que entén l'aranès (78 %) i també el parla (56 %) i el llegeix (59 %). Poc més d'un terç de la població sap escriure l'aranès.

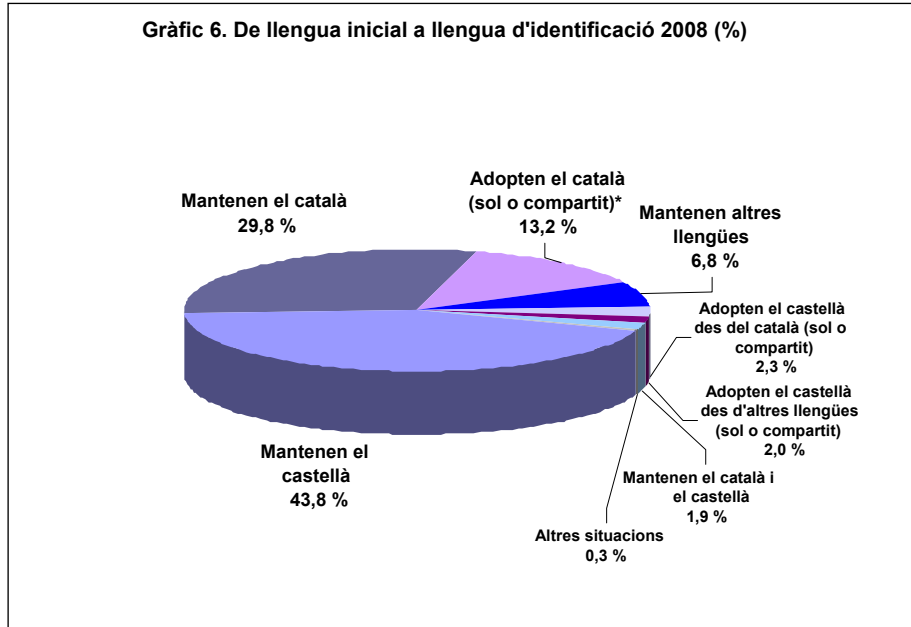
1.2. Les llengües a Catalunya

La *llengua inicial* és la primera llengua que una persona va parlar de petita. Més de la meitat de la població de 15 anys o més que viu a Catalunya, el 55 %, té el castellà com a llengua inicial, mentre que un terç de la població, el 32 %, té el català. Són un 9 % les persones que tenen altres llengües inicials, diferents del català i el castellà i, finalment, són un 4 % les que comparteixen el català i el castellà com a llengües inicials.

La *llengua d'identificació* és la que una persona considera la seva llengua. Hi ha més persones que tenen el català com a llengua d'identificació, concretament un 37 %, que les que el tenen com a llengua inicial. D'altra banda, el 46 % considera que la seva llengua és el castellà. Segueixen després les que s'identifiquen alhora amb el català i el castellà, amb un 9 %, i finalment les que tenen altres llengües d'identificació, diferents del català i el castellà, amb un 7 %.



S'observa que el català té una *capacitat d'atracció* apreciable, des del punt de vista de la trajectòria vital de les persones que resideixen a Catalunya de 15 anys i més. Així, el 13 % del total de la població adulta ha adoptat el català com la seva llengua malgrat que no era la seva llengua inicial o primera llengua parlada quan eren petites. Es tracta de gairebé 800.000 persones, un volum de població significatiu.



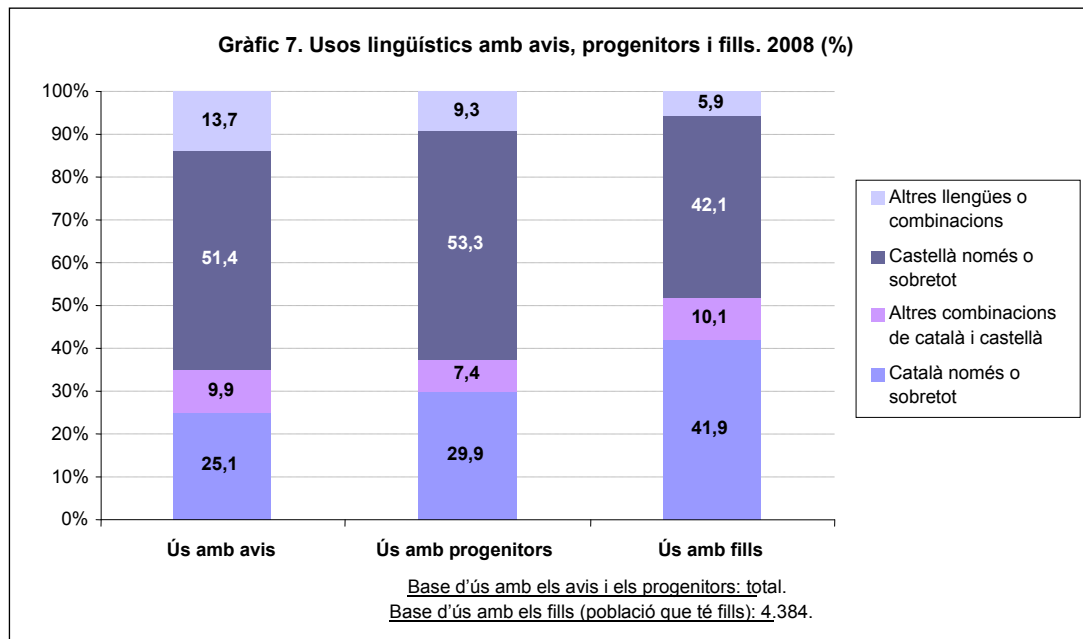
* En aquest cas s'han sumat les que l'adopten des del castellà (la majoria de casos) i les que l'adopten des d'altres llengües ja que aquestes últimes representen un percentatge no significatiu per al càlcul.

La *llengua habitual* fa referència a la llengua que parla més sovint. El 46 % de la població de 15 anys o més declara que el castellà és la seva llengua habitual, i el 36 % declara que és el català. Les persones que trien ambdues llengües són el 12 % i les que parlen majoritàriament altres llengües són el 7 %. Si es comparen aquests percentatges amb els de la llengua d'identificació, s'observa que les persones que es consideren bilingües en català i castellà augmenten en el cas de la llengua habitual.

La situació sociolingüística a Catalunya a principis del segle XXI està marcada per dos fenòmens aparentment contradictoris: d'una banda, la intensitat espectacular de les diverses onades immigratòries, sobretot de les dues onades del segle passat i de la que es desenvolupa a cavall del segle XX i els primers anys de l'actual, i, d'altra banda, la capacitat d'atracció que ha tingut i té el català perquè l'adoptin parlants d'altres llengües inicials. De la dinàmica que es produeixi entre ambdós factors al llarg del temps en depèn (i en dependrà) l'evolució de l'ús del català.

Pel que fa la Vall d'Aran, el castellà és la llengua més habitual (38 %), seguida de l'aranès (23 %), el català (16 %) i altres llengües (13 %). Hi ha un 9 % de la població que combina diverses llengües de manera habitual.

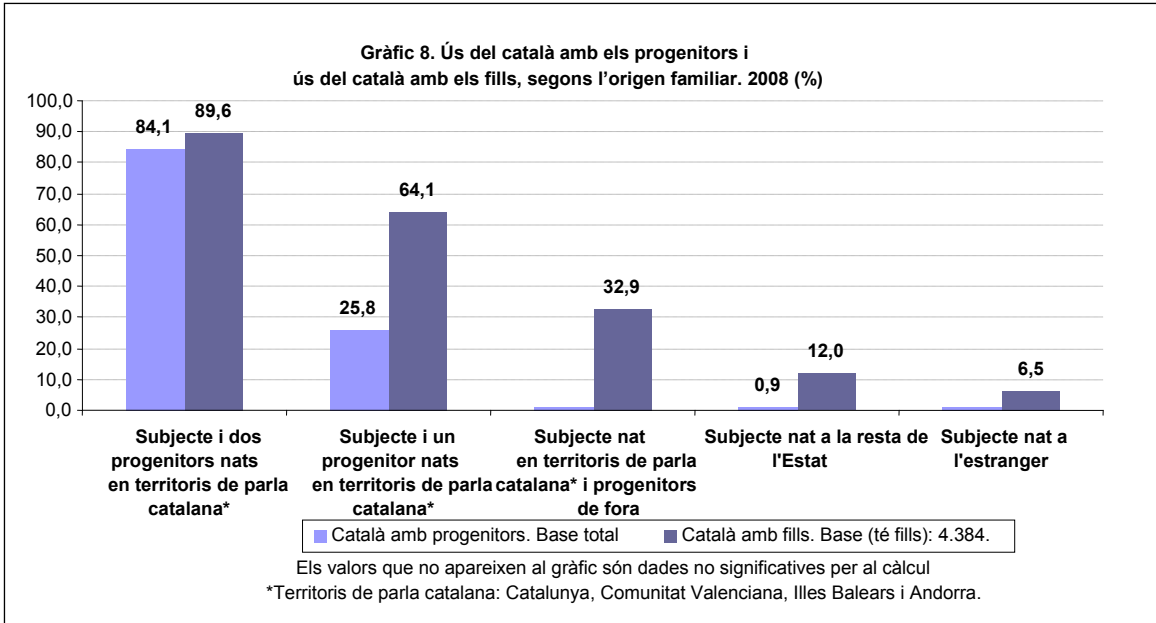
1.3. La transmissió lingüística intergeneracional



L'anàlisi de la transmissió lingüística intergeneracional a Catalunya mostra que el català hi segueix avançant de manera apreciable, i que aquest avenç continua produint-se en quasi tots els sectors socials. A més, s'ha pogut comprovar que el progrés intergeneracional de la llengua abasta també la generació dels avis dels actuals enquestats.

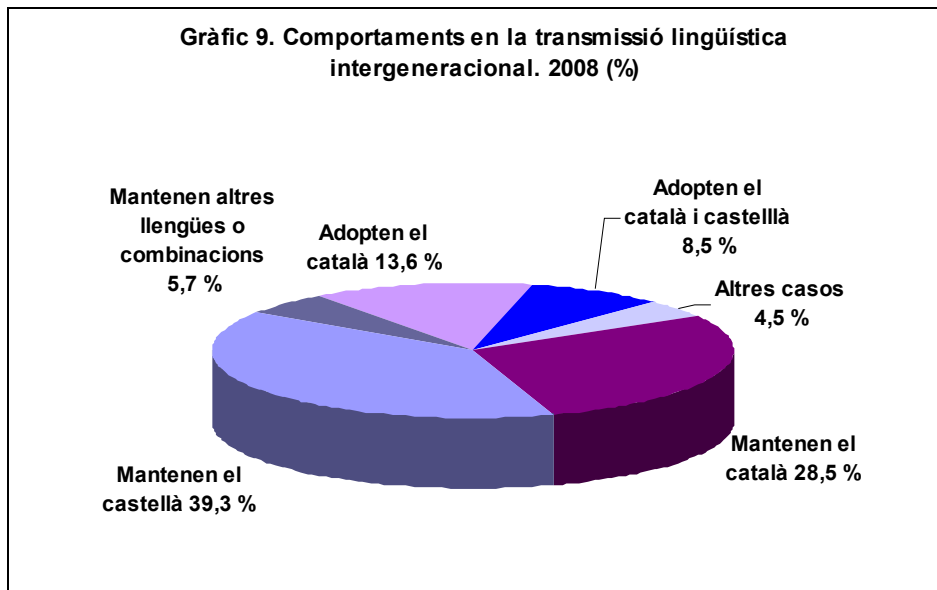
Així, un aspecte més de la capacitat d'atracció del català es pot observar en la llengua de transmissió intergeneracional, on s'observa una diferència positiva de 12 punts entre la població que parla o parlava català només o sobretot amb els fills i els que parlen o parlaven català només o sobretot amb els progenitors.

La variable que més explica aquests avenços és l'origen geogràfic familiar dels individus, és a dir, el grau d'arrelament familiar, d'autoctonia o de vinculació amb les immigracions rebudes a partir de la meitat del segle passat. El grup que més avança en la transmissió intergeneracional del català és el de les persones nascudes a l'àrea lingüística catalana que són filles de persones nascudes a fora. Prop de la meitat dels fills de les persones arribades amb la gran immigració peninsular del tercer quart del segle XX parlen català de manera prioritària amb els seus fills, i una mica més del 60 % hi parlen català sol o català i castellà compartit. Aquesta és una dada clau per entendre la història recent de la llengua.



Les persones que parlen de manera prioritària català amb la mare i el pare mantenen gairebé sempre el català amb els seus fills. Les persones que adopten el català en la transmissió intergeneracional són sobretot persones que parlen castellà de manera prioritària als progenitors, mentre que les que adopten el castellà, bastant menys nombroses, són principalment persones que parlen amb els progenitors altres llengües diferents de català i castellà.

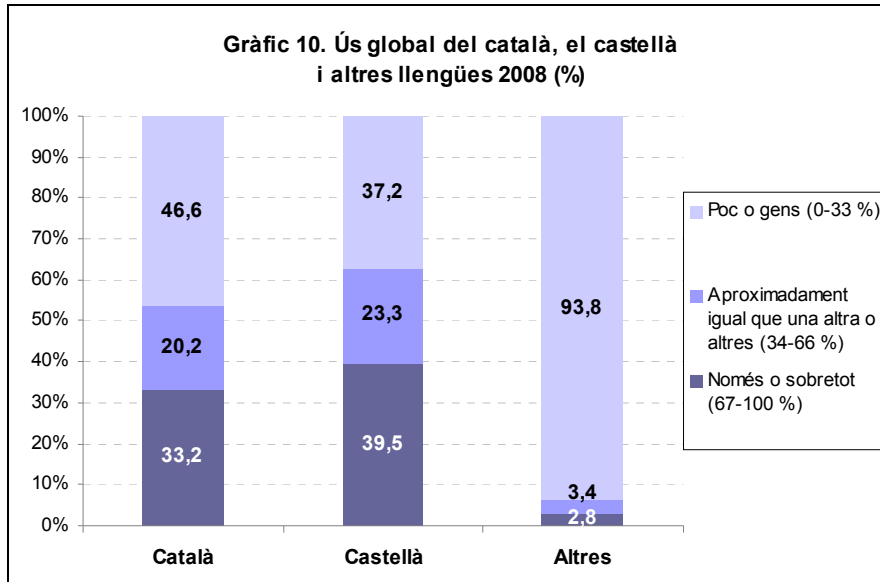
El total de la població amb fills que adopta el català en la transmissió intergeneracional és una mica superior a les 500.000 persones, una xifra considerable. Es tracta principalment de persones nascudes a l'àrea lingüística catalana filles de persones nascudes a fora, proporcionalment més joves i amb més nivell d'estudis que la mitjana, majoritàriament amb llengua d'identificació i habitual catalanes, que tendeixen a triar el català en la vida social.



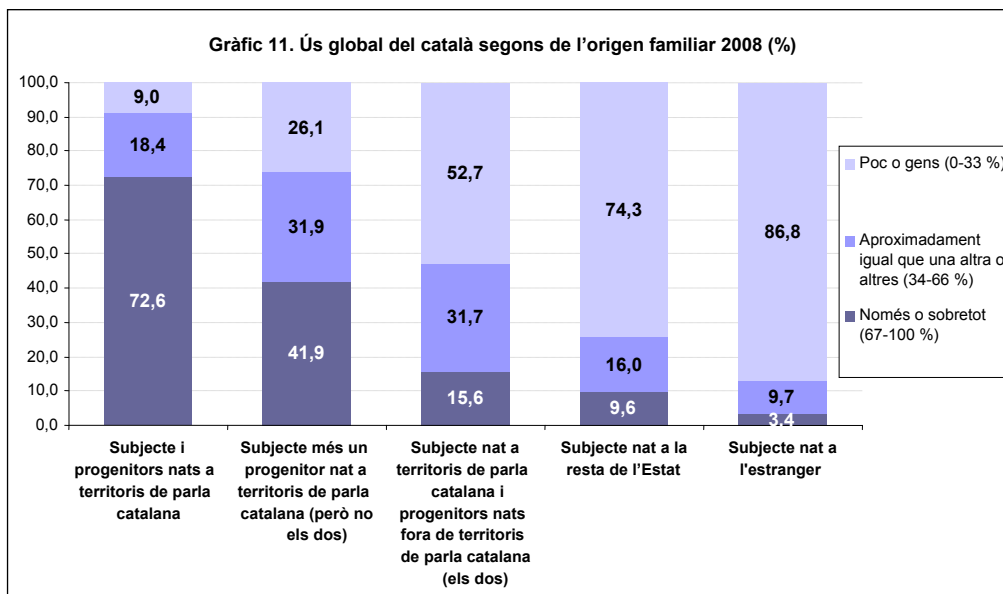
Davant les importants pressions minoritzadores que continuen afectant el català, l'avenç en la transmissió intergeneracional constitueix un dels principals factors favorables que poden ajudar a mantenir la seva presència social.

1.4. Els usos lingüístics de la població

En termes generals, a Catalunya s'usen bàsicament dues llengües: el català, amb un 43 % de mitjana d'ús, i el castellà, amb un 53 % de mitjana. La resta de llengües hi té un ús molt inferior i se situa en el 4 % de mitjana. En altres paraules, a grans trets, un terç de la població utilitza només o sobretot el català, gairebé un 40 % només o sobretot el castellà, un 20-25 % utilitza dues o més llengües —essencialment català i castellà—, i un 3 % declara emprar només o sobretot altres llengües que el català o el castellà.



El principal factor a l'hora d'explicar les tries lingüístiques dels habitants de Catalunya és el seu lloc de naixement. La immensa majoria de la població d'origen autòcton té el català com a llengua d'ús principal, mentre que la gran majoria de les persones nascudes fora dels territoris de llengua catalana tenen el castellà i/o una altra llengua com a principal llengua de comunicació.

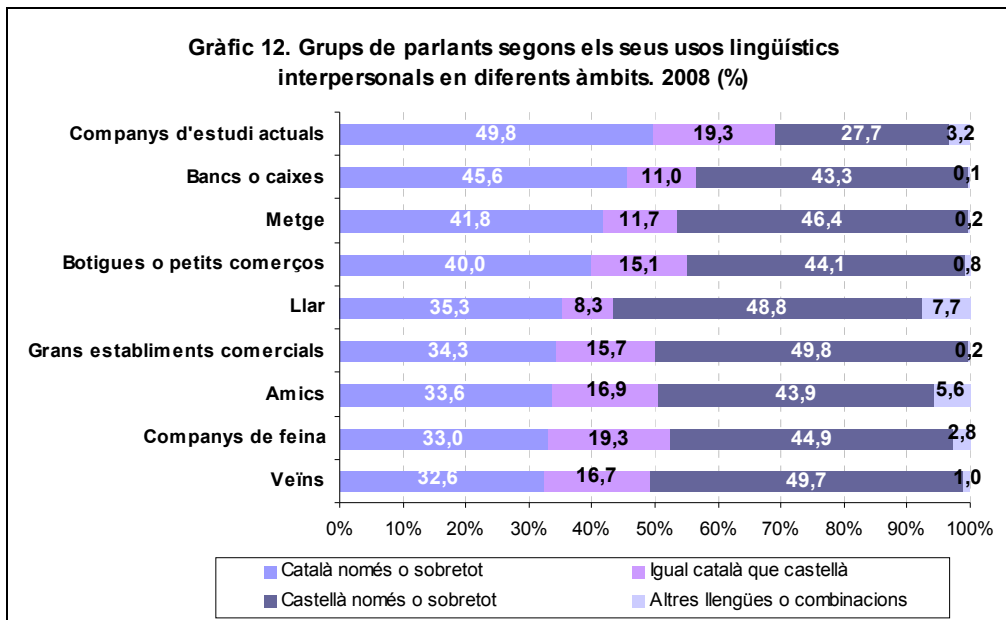


La dicotomia basada en l'origen personal i familiar i en la llengua inicial travessa tota la societat catalana i l'estructura lingüísticament de dalt a baix. Així, la distribució territorial dels usos lingüístics reflecteix la història de les immigracions del darrer segle, amb presència predominant del castellà a les contrades on s'instal·laren més massivament les successives onades

peninsulars —sobretot a l'àrea metropolitana de Barcelona i al Camp de Tarragona— i presència destacada de les altres llengües a les comarques amb més presència percentual de noves immigracions.

El català i el castellà no estan distribuïts de manera funcional, és a dir, Catalunya no és una *societat diglòssica*. No és només que la majoria de la població tingui coneixement de totes dues llengües, sinó que, en la societat catalana, l'ús de les llengües no està determinat en primera instància per l'àmbit d'ús o el camp social, sinó per l'origen familiar i la llengua familiar de cada persona. L'àmbit o el tipus de comunicació matisa l'origen, però no el determina. Això sí, hi ha diferències importants entre els usos interpersonals i els usos en el consum mediàtic.

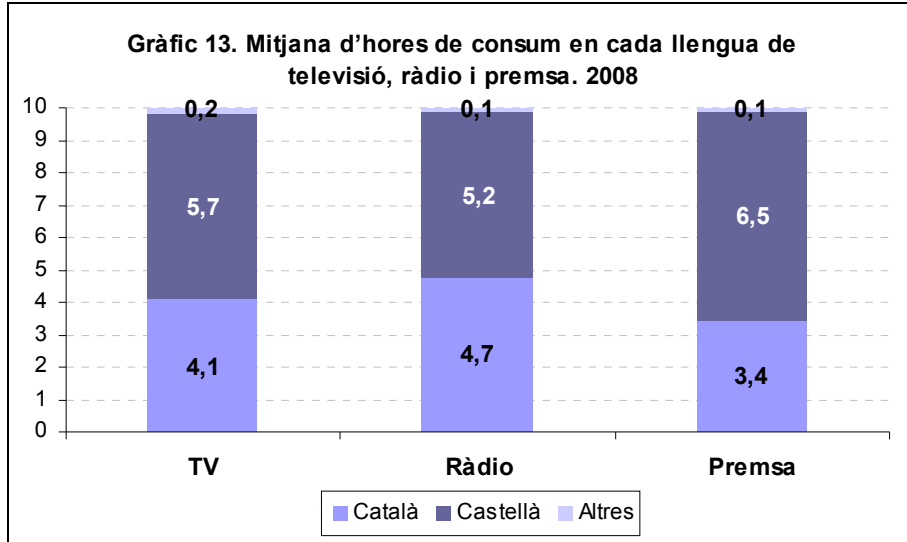
L'ús del català augmenta en la generació més jove (15-24 anys), essencialment per la menor presència de persones que tenen el castellà com a llengua inicial en aquest grup d'edat. L'origen familiar també explica en gran mesura l'ús de les llengües en funció del nivell socioeducatiu, amb una sobrerrepresentació de l'ús del castellà i les altres llengües en els estrats socioeducatius nodrits essencialment per persones nascudes fora dels territoris de llengua catalana.



Base de companys d'estudi: estudia actualment (1.128). Base de bancs i caixes: va als bancs i caixes (7.034). Base de metge: va al metge (7.099). Base de botigues: va a les botigues i als petits comerços (7.083). A la llar actual: viu en una llar de dos membres o més (6.573). Base de grans establiments comercials: va a grans establiments comercials (7033). Base d'amics: té amics (7.113). Base de companys de feina: actiu ocupat actualment (4.439). Base de veïns: té veïns (7.056).

En els diversos àmbits d'ús, encara que les persones que tenen el català com a llengua inicial tendeixen a mantenir-lo, n'hi ha que molt sovint canvien al castellà en determinats contextos. D'una banda, en tots els àmbits en què participen persones que no parlen català, per què les normes *d'etiqueta lingüística* afavoreixen que canviïn al castellà. En canvi, el manteniment del català és més habitual en els entorns en què hi ha garantida la *disponibilitat lingüística*, és a dir, on tothom pot utilitzar la llengua que prefereix. Aquest és el cas, molt especialment, de bancs i caixes. Així, es confirma que allà on hi ha la seguretat que es pot emprar el català, aquest idioma resulta més usat, fins i tot per col·lectius que no el tenen com a primera llengua.

El consum mediàtic mostra un panorama insuficient pel que fa a la llengua catalana. En aquest món, es confirma que tot i que el català reté un espai considerable com a llengua de consum entre els seus parlants inicials, hi ha una tendència progressiva cap a mitjans en castellà, especialment agut entre les generacions més joves. Aquesta tendència no queda compensada pel consum de mitjans en català per part del jovent de llengua inicial castellana.



Base de TV: mira la televisió (6.926). Base de ràdio: escolta la ràdio (5.239).
Base de premsa: llegeix la premsa (5.841).

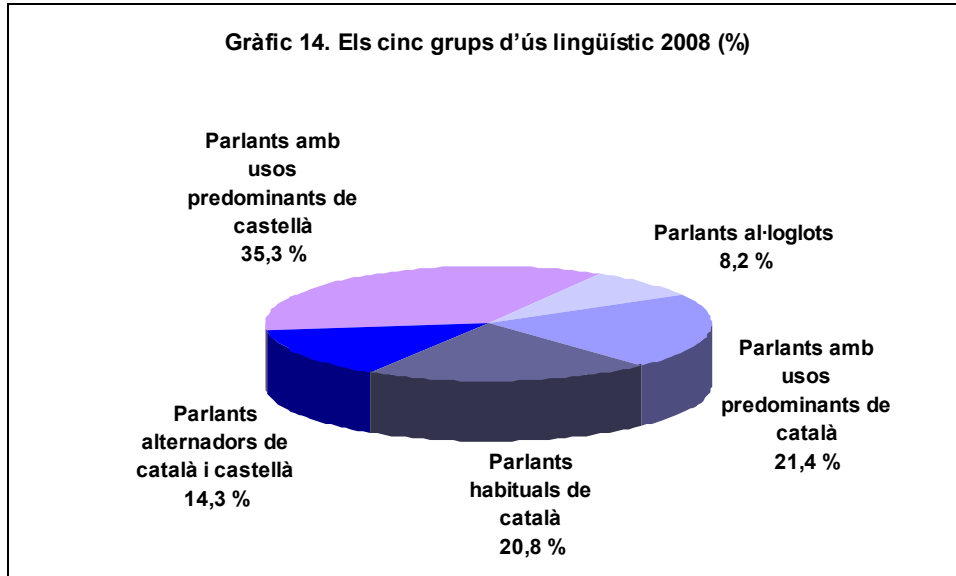
Finalment, les úniques llengües amb distribució funcional són les altres llengües. Clarament, aquests idiomes tenen una funció de comunicació intraètnica i no assoleixen funcions de llengua franca en cap dels casos analitzats.

1.5. Els grups segons els usos lingüístics

L'operació de segmentar la població catalana en grups d'ús lingüístic permet establir cinc grups sociolingüístics que sintetitzen els perfils de comportament lingüístic de la població de Catalunya.

En primer lloc hi ha els *parlants amb usos lingüístics predominants de català* (22 %), o catalanoparlants instal·lats en l'ús preferent de la seva llengua tot i que facin cert ús de les altres que coneixen, sobretot del castellà, i especialment en el consum mediàtic. Aquest és el grup que creix més en la darrera generació estudiada, i esdevé el grup més gran dels joves d'entre 15 i 24 anys nascuts a Catalunya. El segon grup és el dels *parlants habituals de català* (21 %) o catalanoparlants que utilitzen habitualment el català però fan un ús molt significatiu del castellà. El tercer és el dels *parlants alternadors de català i castellà* (14 %), integrat sobretot per castellanoparlants inicials que han adoptat el català, així com per bilingües i per un petit grup de catalanoparlants. El quart és el dels *parlants amb usos lingüístics predominants de castellà* (35 %) castellanoparlants que aixopluga tant els antics immigrants espanyols dels anys 50 a 70 que no van aprendre català i una part dels seus fills instal·lats en el quasi monolingüisme castellà, com la majoria dels nous immigrants hispanoamericans. Gairebé no fan un ús actiu del català en les seves relacions interpersonals.

Finalment, el darrer grup és el dels *parlants al·loglots* (8 %), integrat per nouvinguts de la darrera onada migratòria que combinen l'ús de la seva llengua d'origen i del castellà, amb un escàs ús i coneixement del català.

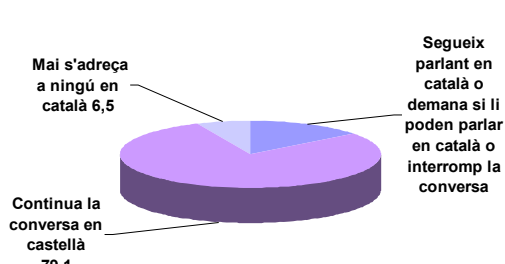


1.6. Les actituds i les representacions lingüístiques

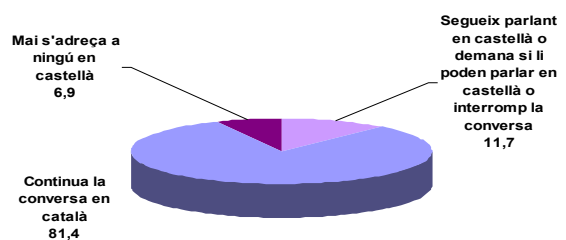
Entorn del 80 % de la població de Catalunya que sap parlar català i castellà, declara que s'adapta lingüísticament al seu interlocutor o interlocutora en una conversa bilingüe tant en català com en castellà. Aquest fet demostra que a Catalunya no hi ha dues comunitats lingüístiques separades, que mantenen les seves llengües quan interactuen amb l'altre grup lingüístic, sinó que hi ha una interacció constant entre el català i el castellà.

La gran majoria de la població de Catalunya s'adapta a la llengua de l'interlocutor, de manera que la llengua d'inici d'una conversa en determina la continuació. Alhora, cal remarcar que una quarta part de les persones que consideren el català la seva llengua mantenen el català quan el seu interlocutor respon en castellà.

Gràfic 15. Actitud de la població que s'adreça en català i li contesten en castellà 2008 (%)



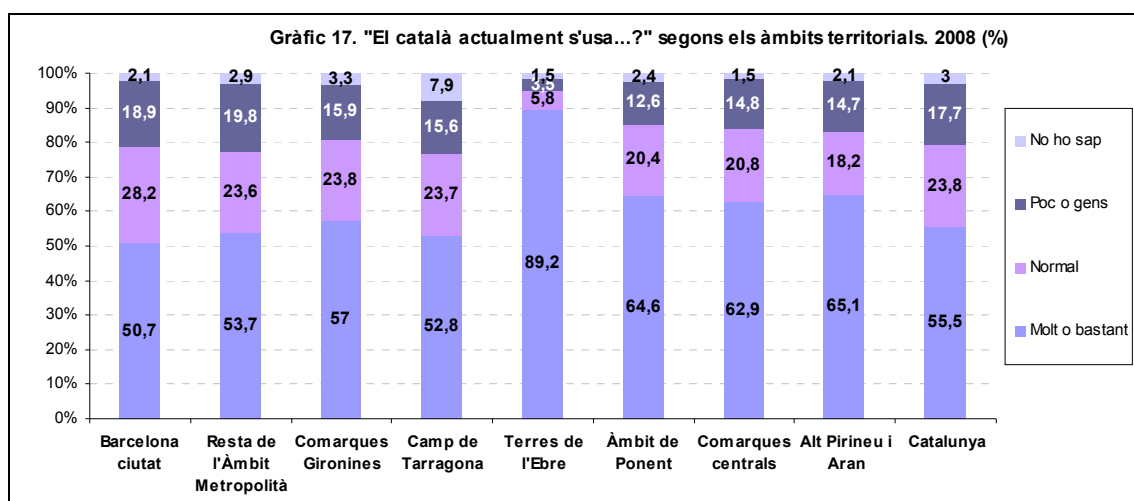
Gràfic 16. Actitud de la població que s'adreça en castellà i li contesten en català 2008 (%)



Base: persones que tenen competència oral en català (5.589)

La majoria de la població (75 %) creu que el parlar de les Illes Balears, el de la Comunitat Valenciana, el d'Andorra i el de Catalunya són maneres diferents de parlar la mateixa llengua. Així mateix, s'ha constatat que més de la meitat de la població (59 %) no sabia que la llengua occitana, denominada aranès a l'Aran, és una llengua oficial a Catalunya.

La població de Catalunya té una visió positiva de la situació actual del català. Entre el 51% de la població a Barcelona ciutat i el 89 % de la població a Terres de l'Ebre creu que el català s'usa molt o bastant. Pel que fa als grups lingüístics, les persones que tenen el català com a llengua d'identificació són el grup en què es troba la major proporció de persones que pensen que l'ús del català ha decrescut en els darrers anys i creuen que decreixerà en els pròxims anys.



2. Estudi d'opinió pública sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya 2010

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya encarrega cada any un estudi d'opinió pública sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya. L'objectiu principal d'aquest estudi és conèixer les actituds i les pautes de conducta de la ciutadania envers els mitjans audiovisuals.

Aquest estudi s'ha elaborat a partir d'entrevistes personals a una mostra de 2.000 persones residents a Catalunya de 18 anys en endavant. És, per tant, un estudi que persegueix donar a conèixer l'opinió més que mesurar les audiències.

Entre les qüestions que es plantegen als enquestats, hi ha la valoració de la presència de la llengua catalana als mitjans audiovisuals, així com el consum de ràdio i de televisió a partir de diferents paràmetres, un dels quals és la llengua d'ús habitual de les persones entrevistades.

D'acord amb els resultats d'aquest estudi, l'any 2010 TV3 és el canal preferit per la majoria de les persones enquestades (31,7%) seguit, a força distància, per Telecinco (14,4%), La 1 (13,2%) i Antena 3 TV (10,7%). Amb tot, TV3 baixa el percentatge de preferència respecte de l'any anterior i passa del 39,5% el 2009 al 31,7% el 2010. TV3 és preferida pel 69,4% dels entrevistats que utilitzen la llengua catalana de forma habitual i pel 31,8% dels que utilitzen el català i el castellà indistintament.

Percentatge de preferència de canals de televisió

| | SEXE | | | EDAT | | | | LLOC DE NAIXEMENT | | | LLENGUA HABITUAL | | | |
|-------------------------|---------|-------|-------|------------|------------|------------|----------|-------------------|---------------|-----------|------------------|----------|------------------|-----------------|
| | Total | Home | Dona | De 18 a 34 | De 35 a 49 | De 50 a 64 | 65 i més | Catalunya | Resta Espanya | Estranger | Català | Castellà | Ambdues llengües | Altres llengües |
| Base real: | (1.942) | (970) | (972) | (592) | (557) | (402) | (391) | (1.176) | (413) | (351) | (821) | (814) | (192) | (115) |
| Base ponderada: | (1.939) | (954) | (985) | (585) | (559) | (404) | (390) | (1.131) | (469) | (336) | (686) | (944) | (211) | (99) |
| TV3 | 31,7 | 33,0 | 30,5 | 18,0 | 30,3 | 37,4 | 48,5 | 46,9 | 13,1 | 6,3 | 69,4 | 7,1 | 31,8 | 5,1 |
| Telecinco | 14,4 | 7,0 | 21,6 | 17,2 | 11,4 | 13,8 | 15,2 | 12,5 | 21,5 | 11,0 | 7,3 | 19,5 | 13,8 | 16,9 |
| La 1 | 13,2 | 12,6 | 13,7 | 7,6 | 14,4 | 16,4 | 16,6 | 6,0 | 24,2 | 22,3 | 3,1 | 20,2 | 13,1 | 16,6 |
| Antena 3 TV | 10,7 | 9,5 | 11,9 | 16,3 | 11,1 | 8,1 | 4,4 | 8,8 | 11,0 | 16,9 | 3,6 | 15,2 | 11,4 | 15,5 |
| laSexta | 7,6 | 10,8 | 4,5 | 13,1 | 8,7 | 2,7 | 2,9 | 7,3 | 6,7 | 9,4 | 3,6 | 10,5 | 8,0 | 7,1 |
| Cuatro | 6,8 | 8,7 | 5,0 | 12,9 | 7,3 | 3,5 | 0,5 | 6,0 | 5,2 | 11,9 | 3,4 | 9,6 | 4,6 | 9,1 |
| La 2 | 1,5 | 2,1 | 0,9 | 0,5 | 2,1 | 2,1 | 1,6 | 1,4 | 2,9 | 0,0 | 0,6 | 2,4 | 1,0 | 0,0 |
| 33 | 1,5 | 1,6 | 1,4 | 0,7 | 1,3 | 2,2 | 2,2 | 1,8 | 1,8 | 0,2 | 2,6 | 1,1 | 0,4 | 0,0 |
| 8tv | 1,1 | 1,2 | 1,0 | 0,0 | 1,3 | 1,8 | 2,0 | 0,7 | 2,2 | 1,1 | 1,0 | 1,5 | 0,2 | 0,0 |
| 3/24 | 0,7 | 1,1 | 0,3 | 0,9 | 1,0 | 0,7 | 0,0 | 0,6 | 1,0 | 0,6 | 0,4 | 0,8 | 1,1 | 0,8 |
| Cap | 0,7 | 1,1 | 0,4 | 0,1 | 1,2 | 1,3 | 0,5 | 0,8 | 0,3 | 1,3 | 0,5 | 0,6 | 1,8 | 1,9 |
| Televisió local | 0,2 | 0,1 | 0,2 | 0,4 | 0,1 | 0,0 | 0,1 | 0,3 | 0,0 | 0,2 | 0,1 | 0,3 | 0,0 | 0,5 |
| Televisió per satèl·lit | 4,9 | 5,0 | 4,8 | 6,7 | 5,2 | 4,3 | 2,5 | 2,8 | 4,5 | 12,7 | 1,1 | 5,4 | 6,3 | 23,4 |
| Altres televisions | 3,3 | 3,9 | 2,7 | 4,7 | 2,9 | 2,6 | 2,5 | 2,2 | 4,1 | 5,9 | 1,4 | 4,6 | 3,4 | 2,8 |
| NS/NC | 1,6 | 2,1 | 1,2 | 1,1 | 1,8 | 3,3 | 0,6 | 2,1 | 1,6 | 0,2 | 1,8 | 1,0 | 3,0 | 0,3 |

Font: CAC. Estudi d'opinió pública sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya 2010

Per segments d'edat, els joves es decanten preferentment per les cadenes Antena 3 TV, laSexta i Cuatro, mentre que a mesura que s'incrementa l'edat, les persones entrevistades tendeixen a preferir TV3 i La 1.

El lloc de naixement també és un element diferenciador en les preferències de canals televisius. Els nascuts a Catalunya prefereixen TV3 mentre que els nascuts a la resta d'Espanya prefereixen Telecinco i La 1. Per als nascuts a l'estranger els canals preferits són La 1 i Antena 3 TV i els canals de la televisió per satèl·lit.

Pel que fa a la llengua habitual, TV3 és la preferida pel 69,4% dels entrevistats que utilitzen la llengua catalana de forma habitual i pel 31,8% dels entrevistats que utilitzen el català i el castellà indistintament. En canvi, els que utilitzen el castellà com a llengua habitual trien canals estatals: La 1, Telecinco i Antena 3 TV.

Pel que fa a les emissores de ràdio, Catalunya Ràdio és la preferida pels oients entrevistats (15,0%) seguida de RAC1 (10,8%), la Cadena SER (9,4%) i Los 40 Principales (9,0%). Les persones entrevistades que fan servir habitualment la llengua catalana opten per Catalunya Ràdio (32,2%) i RAC1 (21,5%). Els percentatges de preferència són pràcticament idèntics el 2009 i el 2010.

Percentatge de preferència d'emissores de ràdio

| | LLOC DE NAIXEMENT | | | | LLENGUA HABITUAL | | | |
|----------------------|-------------------|-----------|---------------|-----------|------------------|----------|---------|------------------|
| | Total | Catalunya | Resta Espanya | Estranger | Català | Castellà | Ambdues | Altres llengües* |
| Base real: | (1.024) | (658) | (228) | (138) | (455) | (428) | (109) | (32) |
| Base ponderada: | (1.052) | (651) | (267) | (135) | (394) | (512) | (123) | (23) |
| Catalunya Ràdio | 15,0 | 21,9 | 2,9 | 5,4 | 32,2 | 2,9 | 10,3 | 8,2 |
| RAC1 | 10,8 | 14,9 | 4,8 | 3,2 | 21,5 | 3,4 | 8,9 | 0,0 |
| Cadena SER | 9,4 | 8,0 | 12,6 | 10,3 | 4,7 | 12,6 | 11,3 | 8,2 |
| Los 40 Principales | 9,0 | 8,4 | 5,7 | 18,0 | 6,6 | 9,7 | 12,3 | 17,7 |
| Cadena Dial | 6,5 | 6,1 | 7,7 | 6,0 | 2,7 | 10,2 | 5,2 | 1,2 |
| Radio Tele-Taxi | 6,4 | 2,8 | 16,9 | 2,7 | 2,0 | 10,5 | 3,3 | 3,5 |
| Flaix FM | 5,9 | 7,3 | 1,9 | 6,9 | 3,6 | 7,5 | 5,9 | 8,2 |
| Onda Cero | 4,4 | 2,2 | 10,9 | 2,5 | 0,9 | 7,4 | 4,1 | 0,0 |
| Catalunya Informació | 3,2 | 3,5 | 3,6 | 0,8 | 4,4 | 0,7 | 10,1 | 2,1 |
| RAC105 | 3,1 | 3,5 | 2,1 | 3,4 | 5,0 | 2,1 | 1,3 | 2,2 |
| Radio Nacional | 3,1 | 1,5 | 8,0 | 0,6 | 1,5 | 4,5 | 1,6 | 3,3 |
| Cadena 100 | 2,4 | 1,7 | 0,8 | 8,8 | 0,9 | 4,1 | 0,0 | 1,2 |
| Ràdio Flaixbac | 2,1 | 3,0 | 0,7 | 0,4 | 3,6 | 1,1 | 0,9 | 2,2 |
| Ràdio local | 1,4 | 1,6 | 1,4 | 0,6 | 2,0 | 0,7 | 2,9 | 3,5 |
| Altres emissores | 15,7 | 12,5 | 17,3 | 28,5 | 7,9 | 20,0 | 20,0 | 38,4 |
| NS/NC | 1,7 | 1,2 | 2,7 | 2,0 | 0,4 | 2,7 | 2,1 | 0,0 |

*Base reduïda

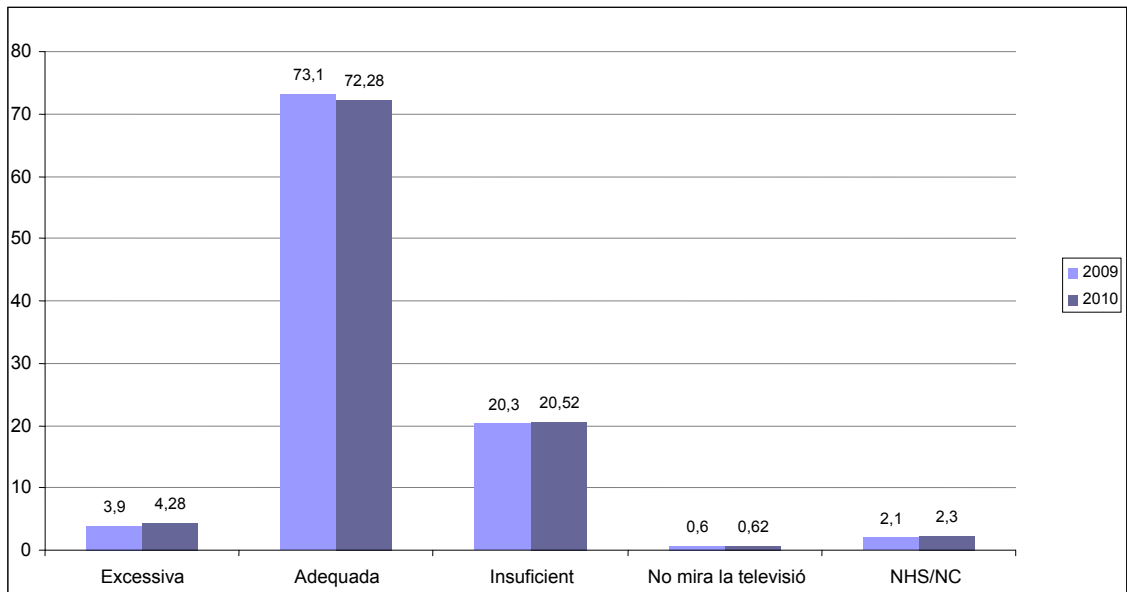
Font: CAC. Estudi d'opinió pública sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya 2010

Tant els nascuts a Catalunya com els que fan servir de forma habitual la llengua catalana, prefereixen Catalunya Ràdio i RAC 1. En canvi, els nascuts a la resta d'Espanya i els que parlen castellà habitualment prefereixen la Cadena SER, Radio Tele-Taxi, Cadena Dial i Onda Cero.

Una de les qüestions que planteja aquesta enquesta en la valoració de la qualitat de l'oferta de ràdio i televisió és la presència del català a la programació.

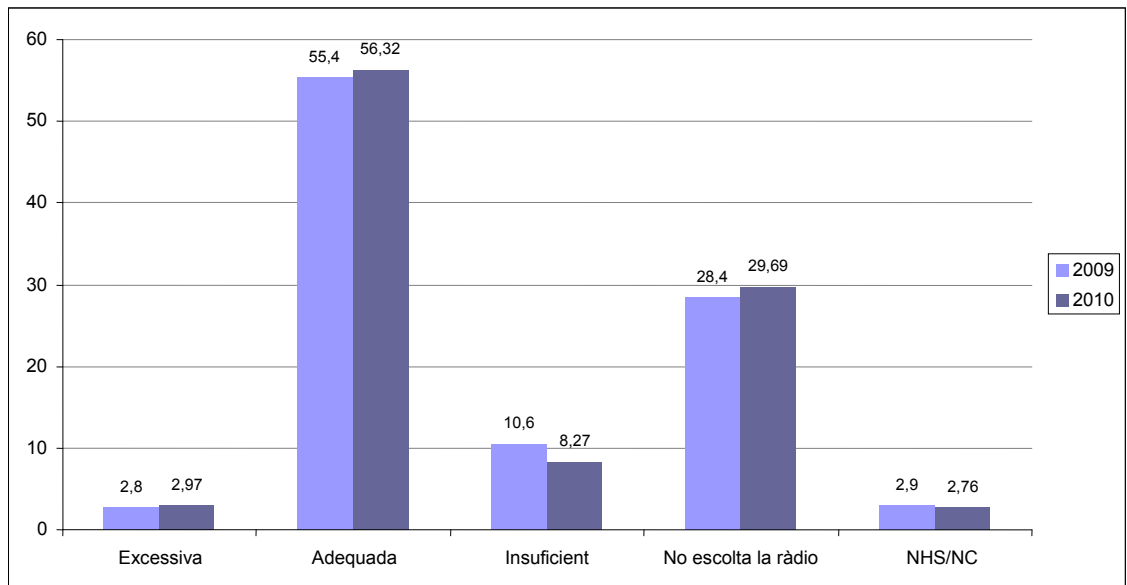
L'any 2010, un 20,5% dels enquestats opina que la presència del català a la televisió és insuficient (vegeu el gràfic), mentre que pel que fa a la ràdio aquest percentatge és només del 8,3% (vegeu el gràfic). Aquesta percepció no experimenta grans canvis entre el 2009 i el 2010. A l'hora d'analitzar aquesta diferència de percentatges entre la valoració de la presència del català en televisió i en ràdio caldria tenir en compte que el nombre de persones entrevistades que afirma no escoltar la ràdio habitualment és superior als que diuen que no miren la televisió.

Presència del català a la televisió



Font: CAC. Estudi d'opinió pública sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya 2010

Presència del català a la ràdio



Font: CAC. Estudi d'opinió pública sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya 2010